

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 21 maja 2013 r.

w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji, w zakresie, w jakim wniosek ten nałożyłby ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii

(2013/226/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję Europejską, po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

WSTĘP

- (1) Środki antydumpingowe nałożone na przywóz politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii wprowadzono w 2000 r., a w 2007 r. przedłużono ich obowiązywanie. Od 2000 r. obowiązują również środki wyrównawcze dotyczące PET pochodzących z Indii oraz środki ochrony handlu obejmujące przywóz z Chin, Iranu, Pakistanu i ZEA.
- (2) W dniu 24 lutego 2012 r. rozpoczęto przegląd wygaśnięcia tych środków antydumpingowych. Tego samego dnia rozpoczęto także przegląd wygaśnięcia środków wyrównawczych dotyczących PET pochodzących z Indii. Rada zaakceptowała wniosek Komisji o utrzymanie tych środków wyrównawczych.
- (3) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (rozporządzenia podstawowego w sprawie środków antydumpingowych) środki wygasają po pewnym okresie, chyba że podczas przeglądu stwierdzono, że wygaśnięcie danego środka doprowadzi do

kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Artykuł 11 ust. 2 przewiduje też, że prawdopodobieństwo podobnego wystąpienia dumpingu można wykazać, dowodząc:

- a) kontynuacji dumpingu i szkody; lub
- b) że wyeliminowanie szkody w całości lub części wynika z istnienia środków; lub
- c) że sytuacja eksporterów lub warunki rynkowe mogą wskazywać na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu.

Ponadto art. 11 ust. 2 stanowi, że wnioski mają być formułowane z uwzględnieniem wszystkich istotnych i należyście udokumentowanych dowodów na to, czy wyeliminowanie środków doprowadzi do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

- (4) Rada zgadza się, że w przypadku uchylenia środków nie występuje prawdopodobieństwo wznowienia przez indonezyjskich lub malezyjskich producentów eksportujących wywozu na unijny rynek ilości szkodliwych po cenach dumpingowych w perspektywie krótko- i średnioterminowej.
- (5) Jednak zdaniem Rady nie dowiedziono, że uchylenie środków antydumpingowych nałożonych na Indie, Tajwan i Tajlandię prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego stosowania szkodliwego dumpingu. W związku z tym twierdzimy, że ponowne nałożenie środków byłoby wyraźnie sprzeczne z ogólnym interesem Unii.
- (6) W opinii Rady 13 lat to w tym przypadku wystarczająco długi okres, by przemysł europejski mógł się dostosować do światowej konkurencji i odzyskać pozycję. Ponadto główne rynki eksportu PET rozrastają się, a globalny popyt na produkty w opakowaniach z PET będzie prawdopodobnie dalej rósł w miarę ożywiania się światowej gospodarki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

SZKODA

- (7) Rada ocenia – na podstawie dowodów przedstawionych we wniosku – że przemysł UE nie ponosi obecnie istotnej szkody.

PONOWNE WYSTĄPIENIE SZKODY

- (8) Rada zbadała także, czy prawdopodobne jest ponowne wystąpienie istotnej szkody w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie środków. W ocenie Rady takie prawdopodobieństwo nie występuje. W okresie, którego dotyczył przegląd wygaśnięcia, wydajność produkcji wzrosła. Przemysł UE niezmiennie kontroluje ponad 70 % unijnego rynku i cen, a rentowność, zwrot z inwestycji i wartość przepływów pieniężnych wyraźnie rosną. Z tych tendencji wynika, że zmian na rynku nie można uznać za tymczasowe.

- (9) Zmiany te pozwoliłyby producentom z UE konkurować z importerami z wymienionych wyżej krajów bez doprowadzenia do ponownego wystąpienia istotnej szkody. Ponadto ceny importowe znacznie wzrosły w ciągu ostatnich kilku lat, a zatem presja cenowa maleje.

- (10) Przywóz z zainteresowanych krajów nie jest znaczny, jeżeli chodzi o jego udział w rynku unijnym (wciąż poniżej 4 % w ODP), a także w odniesieniu do przywozu z innych krajów oraz sprzedaży osiąganego przez producentów z UE. Ponadto ceny stosowane przez te kraje są zgodne z cenami sprzedaży w UE i pozostałymi cenami importowymi. Dodatkowo, zgodnie z przedstawionymi danymi, jeżeli chodzi o udziały w rynku, przedmiotowe środki były bardziej korzystne dla producentów z państw trzecich niż dla przemysłu unijnego.

- (11) Zarówno Tajwan, jak i Tajlandia mają bliski zeru udział w rynku. W związku z tym, że ilości są tak małe, wiarygodność wniosków dotyczących dumpingu będzie prawdopodobnie obciążona dużym marginesem błędów.

- (12) Tam, gdzie jest mowa o przywozie, ceny importowe mocno wzrastały. W badanym okresie ceny indyjskie wzrosły o 29 %, ceny tajwańskie – o 27 %, a ceny tajlandzkie – o 32 %. Dodatkowo we wszystkich trzech przypadkach nie stwierdzono podcięg cenowych. Według oceny Rady nie można zatem uzasadnić wniosku, że przedmiotowy przywóz powoduje szkodę. Według oceny Rady również nie wykazano, że prawdopodobne jest, by szkodliwy dumping związany z przywozem z przedmiotowych krajów wystąpił ponownie po wygaśnięciu środków.

- (13) Mimo że w przedmiotowych krajach występują pewne nadwyżki, Rada nie jest przekonana o tym, że te niewykorzystane ilości zostałyby skierowane do UE. Na większości dużych rynków popyt rośnie.

- (14) Poziom cen w UE w porównaniu z innymi krajami jest wyższy niż na innych dużych rynkach z powodu obowiązywania odnośnych długoterminowych środków.

Bez tych środków ceny podlegałyby tendencji do stabilizacji w porównaniu z innymi krajami. Jest mało prawdopodobne, by środki ochrony handlu w państwach trzecich spowodowały przekierowanie handlu w stronę UE, ponieważ kraje te nie są głównymi konsumentami PET na świecie. Nie przekazano żadnych informacji w sprawie istnienia jakichkolwiek środków ochrony handlu na innych dużych rynkach PET, takich jak USA i Japonia. Rada uważa zatem, że mimo możliwości wzrostu przywozu po wygaśnięciu przedmiotowych środków wzrost ten nie byłby znaczny.

- (15) Według oceny Rady nie przedstawiono przekonujących dowodów w zakresie pewnych czynników, które wydają się być istotne do jakiegokolwiek oceny tego, czy zniesienie ceł doprowadziłoby do wznowienia szkodliwego dumpingu. Czynniki te obejmują:

a) tendencje popytowe w państwach trzecich: na przykład w przypadku Tajwanu wywóz do państw trzecich obejmuje około 60 % zdolności produkcyjnej. Na tej podstawie można uważać, że przyszłe tendencje popytowe w tych krajach mają znaczenie dla oceny;

b) koszty transportu i inne czynniki wpływające na rentowność: Jeżeli rynki eksportowe państw trzecich są bliższe eksporterowi niż rynek UE – Azja Wschodnia jest znaczącym rynkiem – wpłynie to na koszty transportu i tym samym na rentowność sprzedaży eksportowej, a co za tym idzie, na względną atrakcyjność rynku unijnego.

- (16) Inne czynniki wskazują na prawdopodobieństwo, że zniesienie środków nie doprowadzi do wznowienia dumpingu, który powodowałby istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Dalej stosowane środki antysubsydjne przeciwko Indiom oraz środki antydumpingowe przeciwko Chinom i innym krajom będą nadal zapewniać pewną ochronę dla przemysłu unijnego. Struktura handlu w przeszłości na tym rynku sugeruje również, że wszelki wzrost wywozu z Indii, Tajlandii i Tajwanu może częściowo lub w całości raczej wyprzeć przywóz do państw trzecich niż produkcję w UE.

- (17) Zdaniem Rady jest mało prawdopodobne, by istotne szkody wystąpiły ponownie, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków. Rada uważa zatem, że nie są spełnione kryteria dalszego stosowania środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

INTERES UNII

- (18) Art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że ustalenie, czy interes Unii wymaga interwencji, ma być oparty na ocenie różnych interesów rozpatrywanych łącznie.

- (19) Ceny PET podlegają różnym czynnikom, ale jasne jest, że środki antydumpingowe spowodowały podniesienie kosztów dla branży użytkowników. Wielu użytkowników to rozlewnie i MŚP stosujące bardzo niskie marże i w ostatnich latach zostali oni poważnie dotknięci

wysokimi cenami PET, ponieważ PET ma decydujący udział w ich kosztach produkcji. Wpływ wysokich kosztów największy był dla mniejszych firm rozlewczycy, które nie były w stanie przenieść wyższych cen na hurtowników i konsumentów końcowych z powodu niskich zdolności negocjacyjnych. Wiele z nich generuje wysokie straty i straciło znaczną liczbę pracowników. We wniosku uznano pogarszającą się sytuację użytkowników oraz fakt, że ceny PET w UE są wyższe niż na innych dużych rynkach. Zdaniem Rady jednak nie wykazano, że przedmiotowe środki nie są czynnikiem przyczyniającym się do względnie wysokich unijnych cen PET.

- (20) Sektor PET w UE jest obecnie wysoce skoncentrowany i w coraz większym stopniu zintegrowany pionowo. Przynosi zyski i powinien być w stanie sprostać konkurencji międzynarodowej.
- (21) Akumulacja środków w połączeniu z rosnącą integracją producentów PET i przedsiębiorstw produkujących opakowania z PET w UE tworzy sytuację, w której nie ma równych warunków działania dla niezależnych przedsiębiorstw produkujących opakowania z PET, które są zdane na PET po najwyższych cenach na świecie (w związku z horyzontalnymi skutkami dla cen PET), podczas gdy ich główni konkurenci w państwach trzecich mają dostęp do PET po niższych cenach.
- (22) Użytkownicy PET mają bardzo ograniczone źródła zaopatrzenia poza UE, ponieważ obowiązują także środki przeciwko przywozowi pochodzącemu z innych państw trzecich.
- (23) Rada stwierdza, że przedłużenie środków wyraźnie nie leży w interesie Unii, ponieważ koszty ponoszone przez importerów, użytkowników i konsumentów są nieproporcjonalne do korzyści dla przemysłu unijnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji zostaje odrzucony w zakresie, w jakim wniosek ten nałożyłby ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii.

Artykuł 2

Postępowanie w sprawie przeglądu dotyczącego przywozu politereftalanu etylenu o liczbie lepkościowej równej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii zostaje zakończone.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 maja 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący